

PARS SECUNDA.

De Negligentia in Particuliari.

Visum est de Negligentia in communī; modo descendo ad videndum de Negligentia in particuliari, quod ut facilis, & resto, claroque ordine dirigatur, ad singulos personarum status descendam, in Singulis proprium Articulum constituendo; servato ordine Alphabetico.

ARTICULUS I.

De Negligentia Abbatum.

Multa, quæ infra sunt dicenda, de Negligentia Prælatorum, aptantur etiam negligentiæ Abbatum; idèo ea quoque sunt recolenda; ad quæ te remitto.

Negligentia Prælatorum, regulariter peccatum mortale est, propter mala, quæ ex ea sequuntur. *Abbas in c. Nihil de rescript. Felin. in c. 2. de tregua, & pace, & satis expressit D. Gregor. relatus in cap. fit Rector dist. 43. facit c. si Papa dist. 40.*, quam Abbatum negligentiam, reprehendit digne D. *Bernardus in floribus lib. 4. c. 19.*

Primo, igitur cavere debet Abbas ne sit negligens in cura animarum sibi subiectarum, idest suorum Monachorum, ac ceterorum degentium in suo Monasterio, cui præfet; nam sanguis eujusque subditorum requiretur de manu Abbatis c. ne religiosi in principio de regulari, c. irrefragabili de officio ordinis, *Graff. decif. aur. lib. 3. c. 5. num. 132.*, idèo annuatim, debent fugitivos suos, & ejectos requirere, & ad monasteria perdere, atque ad penitentiam peragendam religiosa charitate, quantum fieri potest; trahere, vel etiam censuris compellere, ut ex d. c. ne religiosi, aliquin si Abbates id negligant, primum lethaliter peccabunt,

Sylvest. V. Abbas num. 7., Fagnan. in d. c. Ne religiosi nu. 20. de regularibus, concordat c. irrefragabili de off. ordinis, hacten præcitat c. ne religiosi de reguli. decretum, de annuatim perquirendo, & reducendo apostatas, non esse in usu dixit Tamburin de jur. Abb. tom. 3. d. 8. q. 3. num. 5., quam sententiam, omnino redarguit Fagnan. d. c. Ne religiosi nu. 4., sed non fuisse usu receptum testatur sub num. 69., sed potius dicunt, Abbatem teneri statim perquirere fugituum, ac novit aufugisse, nec debere expectare per Annū, Suarez. do relig. tom. 5. tract. 8. lib. 3. c. 2. num. 18., & Tamburin. ubi supra num. 6. notat, quod si in reductione fugitiivi, timeretur potius infectio aliorum religiosorum, quam correctio ejecti, vel fugitiivi, tunc posset prudenter agendo, Abbas negligere, idest non revocare ejectum, sed gratiae Deo sunt referenda, ait D. Bonaventura loco ibi citato, non quia ille ejectus, aut fugitiivus peccavit, sed quia Oves suas à pestifera contagione, Dominus liberavit.

Nec omittendum pato, quod habetur in constitut. 28. Urbanii VIII. Incepit Sacra Congregatio §. 8., ubi hæc habet. Ceterum Sacra Congregatio, Religionum Superioris, servò admonet, ac per Jesu Christi Viscera, obiectatur, ut memores paternæ charitatis, & manuetudinis,

Pars Secunda. Artic. I.

dinis quam profitentur, nibil intentatum relinquunt, ut lucentur, animas Fratrum suorum, ferè in profundum malorum delapsas, antequam gravissimum, atque extremum expulsoris remedium experiantur, idque eo magis, quod subditorum sanguinem, qui ex malo negligentium, & sui officiū immemorū Prælatorum, regimine peribunt; Dominus noster Jesus Christus, in supremo Dei Iudicio, de eorundem prælatorum manibus, sit requisitus; & tandem an poena privationis officiorum, & aliae infictæ ex præfatio decreto Sacr. Congreg., incurvantur, ab Abbe negligente perquirere annuatim, vel statim fugituum, cum negligere, non sit facere contra decreta illa, sed sit non facere, seu non exequi, vide Tamburin. supra num. 9., & in c. cum ad Monasterium de statu Monachorum post medium f. ibi; Abbas verò quanto frequentius poterit, sit cum fratribus in Conventu, vigilem, curam, & diligentem sollicitudinem, gerens, de omnibus, ut de officio sibi commisso, dignam Deo possit reddere rationem, quod si prævaricator ordinis fuerit, aut contempitor, seu negligens, aut remissus, pro certose noverit, non solum ab officio deponendum, c. Monachib[us] de statu Monachorum, c. cum ad Monasterium, c. Abbates 18. quest. 2., sed & alio modo, secundum regulam castigandum, cum offensa, non solum propria, verùm etiā aliena, de suis manibus requiratur, & iisdem ferè verbis decrevit Sacra Congreg. Concilii, annuente Urbano VIII. die 21. Septembri 1624., relata per Tamburinū de Jur. Abb. tom. 5. d. 8. quest. 3. s. ad h[ab]ec in fine. Ideoque Abbatiam esse potius nomen sollicitudinis, quam honoris; dixit Rota in Aquen. Monasterii coram Lanceloto 31. Maii 1568. num. 8. impressa post tom. 3. Tamburin. de jur. Abb. decis. 9. post glos. in c. tuam V. non ascendat, ubi Innoc., & Abbas de ætate, & qualitate; alioquin peccare graviter dicit Card. in Clem. I. de vita, & honestate Cler. Graff. decis. aur. lib. 3. c. 5. num. 146., negligentia enim in Prælato punitur, ac dolus, c. diatum dist. 81. c. nemo de statu Monachorum.

Ex quibus colligit glos. in Vers. Negligens, quod Abbas, propter negligentiam, potest removeri, c. si quis Abbas 18. quest. 2., cum aliis concordantius ibi per glos. alleg. Tambur. de jur. Abb. tom. 2. d. 13. quest. 2. num. 4.

6 Propter negligentiam autem Abbatis, in præmissis, supplet Jurisdictionē Ordinarius loci, absque alia interposita appellatione aut recursu c. Quanto de officio ordinarii, sicut Episcopus exercet Jurisdictionem, tamquā Apostolicæ Sedis delegatus, contra ipsos regulares vagabundos, ejectedos, aut delinquentes, & degentes extra claustra, *Trid. sess. 6. c. 3. de reform.*, & *sess. 21. c. 8. de reformatio.*, Ubi Barbosa num. 11., & *sess. 25. c. 14.*, Ubi quod si instante Episcopo, superior regularis, suos subditos delinquentes extra claustra, non puniat, propter hanc negligentiam, jurisdictione devolvitur ad ipsum, Episcopum, & potest punire regularem, qui extra claustra delinquit, non tamen per censuras, ut notant D. D. relati per Barbosam *ibid. num. 10.*, licet plures dissentiant *ibid. pariter allegati*, & quoties non esset Superior, qui puniret, religiosum extra claustra delinquentem, Episcopus superpleret, & puniret, *Bordon. resol. 7. 4. 21.*, quod dictum conatur limitare *Cespedes de exempt. regul. dub. 236.*

7 Qui cupit videre rationes, per quas regulares reputant ejectedos, non revocare ad Claustra, legat *Fagnanum in c. Ne religiosi à num. 44.*, & seqq. ubi, & responsiones, de regulari.

8 Secundò, Negligentia Abbatis, in admonendo Monachos, & corrigendo, de eorum defectibus, graviter peccaminosa est, ita ut tacendo, eos dicatur occidere, *tex. clarus in c. ephesi dist. 43.*, quia error cui non resistitur, approbatur c. error. dist. 43., & si Monachi frequenter transgrediantur eorum regulas, & Statuta, etiam cum levi, seu veniali culpa, adhuc Abbatem teneri sub mortali eos corrigeret, & admonere, alioquin, negligentia culpa mortalis erit, gravem abusionem dicit Roderic. qq regul. tom. 4. tit. 4. c. x. num. 1., & c. 25. num. 2., Tambur. de jur. Abb. tom. 3. dist. 3. q. 6. num. 10., Lezana p. 1. c. 12. num. 9., *Pasqualig. decis. moral. 8. 2. 8. 3.*, quia frequentata transgressio, est graviter levisa statui perfectionis, & obedientie, quam Monachi profitentur; & si Monachi, seu Regulares quicunque, extra Monasterium degant, vagentur per Curias &c., pecunias habeant tamquam proprias, nec Abbas corripiat, non revocet, neque ab illis emendationem exposcat, hujus negligentiam supplet Episcopus c.

quanto officio ordinarii, ubi Immola num. 1., ubi quod eadem dispositio intrat, in quibus cumque Superioribus regularium, quocumque nomine nuncupentur *Cespedes de exemptis regulis c. 16. dub. 244. num. 46.*, & Trident. sess. 25. c. 4. de regulis, quia Monachus, sive Religiosus, extra claustra, vivere spirituали vita, nequit diutius, sicut Piscis extra aquam brevi corruptitur c. placuit communis 16. q. 1. de quibus omnibus latè habetur in Clem. Ne in agro de statu Monachorum; quæ utinam servarentur, ab Abbatibus, ac Superioribus regularium, eorumque negligentiam supplerent, vel saltem excitarent Episcopi, quia Summi Pontifices, hodie non fatigarentur in suppressione religionum, ac regularium moderanda laxitate; dixi (vel saltem Episcopi supplerent auctoritatem, excitarent Abbatum negligentiam) quia ex dicto c. quanto de officio ordinarii constat Episcopos, ad hoc teneri, & si negligent in culpa gravi sunt, de qua reddent rationem, in novissimo die, quia saltem post Abbates, & regularium Superiores, tenetur Episcopi Barb. ad d. c. quanto n. 5.

9 Abbates autem negligentes in præmissis, velim legerent attentiū, quæ scriptis S. Bernardus de Negligentia Abbatum, relata in lib. 4. florum S. Bernardi c. 18., desumpta ex libro 4. apologetico ad Gulielmum Abbatem col. 11. ubi hæc (Miror cum regula dicat, ad magistrum respicere, quidquid à discipulis delinquitur, & Dominus per Prophetam, sanguinem in peccato morientium, de manu Pastoris requirendum esse minet), quomodo Abbates nostri, talia fieri patientur, nisi forte, si audiam dicere, nemo fidenter reprobendit, in quo se esse irreprehensibilem non confidit, siquidem humanitatis est omnium, in quibus sibi quisque indulget, alii non vehementer irasci, ita Bernardus.

10 Tertia, Negligentia Abbatis, in adimplenda dispositione decreti Clem. Ne in agro S. ad ampliationem de Statu Monaci, scilicet, si opes Monasterii sufficiente, de providendo, & tenendo in Monasterio Magistros, qui Monachos in scientiis instruant, Sacram Scripturam, in suis Monasteriis explanant Trid. sess. 5. c. 1. de reform., ubi quod si Abbates sint in hoc negligentes, Episcopi locorum, tamquam Apostolicæ sedis delegati, eos opportunis remediis compellat Barbosa ad d. c. 1. num. 42. de off. & potest:

Episcopi p. 3. alleg. 56. num. 16., Farinac. leo in Thesaur. fori Eccl. p. 3. c. 2. num. 59., Tambur. de Jur. Abbatum tom. 3. disp. 2. q. 5. num. 3., & concordat textus in c. Prohibetur in fine de Magistris.

11 Quarta, Negligentia, est in custodia bonorum Monasterii, cum dominium talium bonorum, non posit stare cum voto paupertatis, sed est custos, & administrator eorum, ut latè ostendit Tambur. de jur. Abbatum tom. 3. d. 11. q. 2. num. 3., quare si negligens, erit in eorum custodia, & administratione, reus erit culpæ, qualis autem culpæ, benè distinguit Tambur. supra dicta disp. 11. q. 1. num. 10., vel Abbas se ingredit, in aquisitione suæ Prælaturæ, quod magnæ imprudentiae est, ait D. Bernardus lib. 3. Flor. c. 1. ad medium, & tunc tenetur de culpa, non solum lata, sed etiam levi, quia ad sui commodum, dignitatem recepit; vel non se ingressit, sed passivè tantum se habuit, acceptando dignitatem sibi impositam, & tunc tenetur tantum de culpa lata Nald. in Summa V. bona num. 14. glos. in c. unico de commodato in V. de levissima, quia est in causa, ut alius diligentior non custodiat per allegata ibi per glosam Lessius de just. & Jur. lib. 2. c. 41. dub. 9. num. 79., Sylvestr. V. Prælatus q. 4.

12 Quinta, Negligentia consistit in non præcedendo cæteros religiosos, bonis moribus, & exemplo, non enim sufficit ut Abbas, & Prælatus sit bonus sibi, & in se, sed debet tamquam lux, exemplo suo vias subditorum collustrare, illuminare, dirigere, sicut Dominus Apostolis dixit, vos esis lux Mundi, & lucerna accensa, quæ non sub modo, idest in Abscondito, sed super candelabrum Matth. 5., dicitur ponenda, quia Prælati, & Abbates debent cæteros exemplo præire, quod si negligent, graviter errant, & potissimum caveat Abbas, ne negligat vitam communem, idest esse cum aliis in Monasterio, in Refectorio, & Choro, & aliis locis, in quibus communiter concurrunt, & convenient Monaci, alioquin si singulariter vivens, non frequenter Chorum, Refectorium &c., propriis commodis incumbens, id facile trahitur, à Subditis in exemplum c. magne de voto, hinc Monachorum murmurations, detractio-nes, neglectus, dissidiæ, quorum omnium occasione dicam causa, fuit Abbatum Negli-

- gientia, de quibus verificari illud; Ezechiel. 44. veb pastoribus in Israël, qui paſcebant semetipſos, nonne greges à pastoribus paſcuntur? Emanuel. Rodriguezqq. canonici. regul. tom. 3. q. 34. art. 5. V. omnia hæc etiam, semper enim debet Abbas habere præ oculis illud Eccles. 32. esto in illis, quasi unus ex illis, & si volunt præſesse, præſint etiam in choro, in Monastica disciplina, in observantia, in oratione, Meditatione, idest primi ſint in eis, nec putent eorum negligentiam in eis, parvi eſte momenti, quia ideo hodie nō floret Sanctitas, in Monasteriis, ut olim, quia Abbas negligit observantia religiosæ, ſe in omnibus, & cæteris, exemplum præbere; da namque Abbatem sanctum, & ecce Monachorum status, reformatio in melius, ut toties, docuit experientia, & utiliam in hoc ſapient, & intelligenter, ſi ſint qui negligent, & tandem Abbates, ac Religiosorum priores, debent eſſe potentes in opere, & ſermone; Gonzales ad reg. 8. bodic 9. canzel. glos. 8. num. 114. ut exemplo vita, verboque doctrinæ fratres ſuos inſtruere poſſint in bono, & à malo etiam revocare, ut ſunt formalia verba tex. in c. cum ad Monasterium 5. prior autem de Statu Monachorum, ubi ſubſequitur, quod ſi Abbas fuerit prævaricator ordinis, aut contemtor, ſeu negligent, aut remiſſus, pro certò ſe noverit ab officio deponendum, ſed & alio modo, ſecundum regulam castigandum, & ſufficeret ſi Abbates, & cæteri religiosorum prælati, conſiderarent, quod quando Monachis, præferuntur, non ideo abſoluuntur, ab observantia regulari, ut in eis laxetur, ſed ut cura, ſolertia, & diligentia, ad religiosam perfectionem cætros excitant.
- 13 Sexta, Negligentia eſt, ſi non curent, ut officium divinum, in eorum Ecclesiis, debitis horis, & ſtatutis temporibus perſolvalunt Clem. 1. de celeb. Mifſarum, ad quod te- nentur ſub mortali, Lezana ſumma tom. 1. tit. de obligationibus prælatorum regularium n. 69., & etiam cap. 18. tom. 4. V. officium di- vinum num. 3., & dixerat prius in c. 12. n. 9. tom. 4. V. officium divinum Medina C. de orat q. de horis canonicas dub. 1., Diana p. x. tract. 14. refol. 3.; Immo & ſi ipſiſmet Prælati, negligent chorum frequentare, peccant mortaliter, niſi in actibus officii ſui impliciti, impediāntur Suarez. de religione tom 2. lib. 4. de horis canonicas c. 10. num. 8., Lezana tom. 4. V. off. divinum num 3.
- 14 Septima, Negligentia Abbatis, nocet Ecclesiæ, quatenus contra Ecclesiā currit præscriptio c. auditis de preſcript., Pečbius de reg. Juris 76. ſub. num. 5. V. quarto ex eo. Limita tamen prædicta in Abbatē, qui omittit celebrare anniversarium, aut aliud onus implere, pro quo monasterium annum capit legatum, cum eo onere, & conditione, quod ſi omiferit implere illud onus, priuetur legato, & applicetur alteri Ecclesiæ, nam etiam data negligentia Abbatis, in onore implendo, & ſequita omissione, per aliquos annos, tamen Monasterium propter Abbatis negligentiam, non privat ur legato Felin. latè conf. 34., & post eum Pečbius ad reg. Juris 76. num. 4., quia delictum per ſonæ, non debet in detrimentum Ecclesiæ redundare, & tetigi in prima parte, & dicam infra, de negligentia hæredum, ac legatiorum.
- 15 Octava, Negligentia, committitur, ſi non puniant infra terminum, Abbatē præſtitum, ab Episcopo Monachum, quem Episcopus, capere fecit ob delictum commiſſum extra clauſtra juxta Trid. ſess. 6. cap. 3. de reform., & ſess. 25. cap. 14. de regul., in quo caſu, in penam negligentia Abbatis, ius puniendi Monachum taliter delinquentem, devolvitur ad Episcopum, ad allegata per Navaram ſumma bullarum comment. 107. n. 2., & 15. ubi num. 5. quod ut devolvatur Episcopo, debet instantia facta Superiori regulari, eſſe judicialis; quoad exprefas vide num. 28.
- 16 Nona, Negligentia Prælatorum, & valde damnoſa eſt, ſi Abbas noverit Monachum eſſe hæreticum, vel de hæreſi ſuceptum, & diſſimilet, taceat, atque de-nuntiare omittat, tūnq; quia periculum eſt, ut alios corrumpat, ut dicit D. Ambroſius lib. 2. officiorum c. 24. per haec verba. Ubi con-taminationis periculum eſt, etiam diſſimulare peccatum eſt non leve, & ad litteram S. Leo ſerm. 4. de colect. haec habet Monachos ubi cuncte latentes, Vestrīs preſbiteris publicate, magna eſt enim pietas, prodere latebras impiorum, & iſpum in eis, cui ſerviunt diabolum de-bellare; & infra ſequitur non ſuunt late-re homines, qui prophetis, & Sancto Spiritui contradicunt (& idem Sanctus Leo ſermone 5. de Jejunio ex 10. mense ait) illud monaco di-lectis